

- 9) Niende anbringende: Tilsidesættelse af artikel 14, stk. 1, og artikel 7, stk. 5, i forordning nr. 659/1999 ved de statsstøtteretligt uvedkommende krav om tilbagebetaling af støtte og undladelsesforpligtelse i artikel 4, stk. 1, og artikel 4, stk. 4.

Til grund for tilbagebetalingskravet i henhold til artikel 4, stk. 1, ligger ikke en »statsstøtte«, men derimod DPAG's indtægter fra regulerede brevtakster. Kravet om at bringe overtrædelsen til ophør kan ikke efterkommes ved en forringelse af »statsstøtten«. En forringelse af »pensionsstøtten« ville ikke medføre nogen påvirkning af størrelsen af den »komparative fordel«. Et ophør i henhold til artikel 4, stk. 4, ville kræve en ændring af prisreguleringen og ville således gribe ind i sagsøgerens reguleringskompetence.

- 10) Tiende anbringende: Tilsidesættelse af artikel 6 TEU, artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, af artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, af princippet om god forvaltningsskik samt af artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 659/1999 grundet den uforholdsmæssigt lange sagsbehandlingstid og Kommissionens passivitet.

- (¹) Rettens dom af 16.3.2004, sag T-157/01, Danske Busvognmænd mod Kommissionen, Sml. II, s. 917.
 (²) Domstolens dom af 13.3.2001, sag C-379/98, PreussenElektra, Sml. I, s. 2099.
 (³) Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).
 (⁴) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

Sag anlagt den 29. marts 2012 — Bayerische Motoren Werke mod KHIM (ECO PRO)

(Sag T-145/12)

(2012/C 165/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Bayerische Motoren Werke AG (München, Tyskland) (ved advokat C. Onken)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 18. januar 2012 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1418/2011-4 annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmerket »ECO PRO« for varer i klasse 9 og 12 — international registrering (IR) nr. W 1059979

Undersøgerens afgørelse: Afslag på beskyttelse af den internationale registrering, der designerer Den Europæiske Union

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appellkammeret urigtigt antog, at den internationale registrering af sagsøgerens varemærke manglede det fornødne særpræg som omhandlet i den nævnte bestemmelse.

Sag anlagt den 30. marts 2012 — Wünsche Handelsgesellschaft International mod Kommissionen

(Sag T-147/12)

(2012/C 165/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG (Hamburg, Tyskland) (ved advokaterne K. Landry og G. Schwendinger)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens afgørelse REM 02/09 af 16. september 2011 (K(2011) 6393 endelig) annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse REM 02/09 af 16. september 2011 (K(2011) 6393 endelig), der fastslår, at det i det konkrete tilfælde, som vedrører sagsøgerens i 2004 og 2006 gennemførte indførsel af svampekonserver af slægten Agaricus med oprindelse i Kina, var uberettiget at indrømme en fritagelse for importafgifter.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1) Tilsidesættelse af toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b)

— Sagsøgeren har rejst tvivl om Kommissionens vurdering, hvorefter de tyske toldmyndigheder har begået en fejl i den foreliggende sag.

— I hvert fald er den (af Kommissionen påståede) fejl ikke synlig for sagsøgeren. Sidstnævnte, der har handlet i god tro og er erfaren, kan ikke bebrejdes nogen mangel på omhu. Henset til retsstillingens komplicerede karakter og de tyske myndigheders mangeårige praksis kan sagsøgeren påberåbe sig hensynet til beskyttelse af den berettigede forventning.

2) Tilsidesættelse af toldkodeksens artikel 239

— Kommissionen begik en formel retlig fejl, da den, ved blot at henvise til en afvisning i henhold til toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), uden at foretage nogen selvstændig undersøgelse, uden videre også nægtede den i toldkodeksens artikel 239 fastsatte fritagelse for importafgifter.

— Endvidere begik Kommissionen også en materiel retlig fejl, da den underkendte, at der her forelå »særlige omstændigheder« som de i toldkodeksens artikel 239 omhandlede, og at betingelserne for fritagelse i henhold til denne bestemmelse var opfyldt.

3. Tilsidesættelse af generelle retlige principper

— Sagsøgeren bebrejder desuden Kommissionen, at denne ved den anfægtede afgørelse har tilsidesat det primærretlige princip om beskyttelse af den berettigede forventning, proportionalitetsprincippet, princippet om god forvaltningsskik og princippet om ligebehandling.

Sag anlagt den 4. april 2012 — Deutsche Post mod Kommissionen

(Sag T-152/12)

(2012/C 165/51)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Deutsche Post AG (Bonn, Tyskland) (ved Rechtsanwältin J. Sedemund, T. Lübbig og M. Klasse)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Artikel 1 og 2, samt artikel 4-6, i Europa-Kommissionens afgørelse af 25. januar 2012 om Tysklands foranstaltning C 36/2007 (ex NN 25/2007) til fordel for Deutsche Post AG (Kommissionens dokument nr. K(2012) 184 endelig) annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført i alt 13 anbringender.

A. Til støtte for sin påstand om annullation af artikel 1 samt artikel 4-6 i Kommissionens afgørelse af 25. januar 2012 gør sagsøgeren 10 anbringender gældende:

1) anbringende: Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF

ved en fejlagtig karakterisering i strid med Domstolens praksis i *Combus*-sagen af den statslige delfinansiering af en tidligere statsvirksomheds gamle pensionsbyrder som støtte ⁽¹⁾.

2) anbringende: Tilsidesættelse af artikel 108, stk. 1, TEUF og artikel 1, litra b), nr. i), i forordning (EF) nr. 659/1999 ⁽²⁾

ved en fejlagtig karakterisering af den statslige delfinansiering af gamle pensionsbyrder som ny støtte.

3) anbringende: Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF

ved en fejlagtig behandling af de regulerede takster som støtteelement i strid med Domstolens praksis i *PreussenElektra*-dommen ⁽³⁾, samt påtalen af den blotte (angiveligt) ukorrekte omkostningsallokering mellem to produktgrupper som støttelement.

4) anbringende: Manglende kompetence og urigtigt skøn samt tilsidesættelse af forbuddet mod forskelsbehandling og pligten til loyalt samarbejde med medlemsstaterne

ved indgriben i den nationale satsregulering med tilbagevirkende kraft på trods af mangeårigt kendskab til denne regulering og i strid med Kommissionens samlede hidtidige afgørelsespraksis.